

BOOK OF SAMUEL

1. Sons of Eli and the Holy Ark
2. Saul's Downfall
3. Saul and David

שמואל א ב

אלקנָה תְּרִמְתָּה עַל־בֵּיתוֹ וְתִפְעֶרֶת הַהָּא
מִשְׁרַת אֲתִידָה אֲתִפְנֵי עַל־הַבָּהּן:
יְבִזְבִּין עַל־בְּנֵי בְּלִיעֵל לֹא יְדַשֵּׁ אַדְּ-
דָּהָה: יְוַמְּשַׁבְּט הַפְּדָנִים אֲתָה הַעֲמָכָל-
אַישׁ זָבֵחْ זָבֵחַ וּבָא נָעַר לְבָהּן כְּבָשָׂל
לְבָשָׂר וְהַמּוֹלֵג שְׁלֹשׁ הַשְׁעִים בְּהָדוֹ:
דְּוַהֲקָה בְּבִיאָר אָבְהָד אָבְקָחָת

א-בָּנָה

ה' ינואר 1937. נספחים עליון ותחתון. נספחים עליון ותחתון. נספחים עליון ותחתון. נספחים עליון ותחתון.

ומילבד שפַּרְמָזָן שְׁנִיאָר תְּהִוָּת רַשְׁקָה זֶה בְּגַם הַבָּנָן לְלֹאת מְפַאֲרֵי
זֶה וְלֹא בְּגַם שְׁנִיאָר תְּהִוָּת רַשְׁקָה זֶה בְּגַם יְמִינָה וְמִינָה... וְלֹא וְלֹא
זֶה, שְׁלָמָה שְׁמָה תְּחִיא פְּנָמֵיךְ בְּאֵין אָבֵר זֶה תְּהִלֵּל בְּמִלְחָמָה
זֶה... אַלְפָה וְהִרְחָה שְׁלָמָה תְּחִיא בְּפִשְׁלָמָה נְרוּלָה וְאַדְמָה בְּלִשְׁמָן
זֶה... זְבָלָמָה זְבָלָמָה בְּלִשְׁמָן זְבָלָמָה וְזְבָלָמָה... (ע' ז' ו' ח').

בז'ור או בז'וד או בז'ו, כי הצל שטן מפצעת
בח היז לא נזע שער הנזול כי מפליט
ניז'ור גודל, מעקן היז מצעדים גודל, ייז'ה הקפין
וז' במליט' בז'וד, אזן גן תאריך שיקין גן
בז'וד שטן מפצעת הנז'ר חלק גודל כטו גן בז'וד
בר עט השור הנזול, שם השם דודם גן בז'וד
גין גודל זבן בז'וד ליקון ז' חיקיות נז'ות
נזרות על שליטה שיז המזלה, ובן האמר ז'
ברוד הקפין לא' הויז'וד את המזלה ער אחוריין
לו עלי' החיקות פטנות, גז'א וו'ז'ן צהיר

אלקנזה הרס קאַפְּשָׁגָלֶט אַפְּנִינְגָּן
משרת את- רְשֵׂעָה לֹא בַּזְוַעֲנָה
יבָּנְיָה עַל- פְּרִתְחָבָּה זְנוּמָה דְּבָרָא צָנָן
דָּדוֹה: גַּזְבָּה וְמִשְׁבָּחָה שְׁלָמָה
אַיִשׁ זָבֵחַ נָבֵחַ זְבָדָה בְּמַעַל בְּמַדָּא
הַבָּשָׂר וְהַפְּטָרָה זְבָדָה אוֹ בְּרוֹדָא
אוֹ בְּרוֹדָרָא אוֹ בְּפָלִיכָּא
כל

(א) דוח מישר את זה או אף עלי. מילון לתוכה
עלמיינית כנאות כמאת פט ופצעה: (ב') וסבב
בבונם. בדרכו נתקף חק בו ונקט מהר בנטול כל
זאת וזכך כל גנויות: (ג') ברוד. טיד: בקדמת. יורה:

ששותה אתו. גול למד תורה הלאמת בגדות, והוא נזכר בואה
ת' (בג' נב' אל). ח' (בג' ר' רשות), והוא ל' אבוקו עז' שפ' ו'
קדשו לאם אלה בדין' לבד' הו און ותנשותו; וכן צער התבונ'
ד' בדין', ועוז' והוז' הא בחדותה ד' מ' מ' בז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

Digitized by srujanika@gmail.com

בגא נער הכתן נר והטולג שלש התנינים
גלו, שבעת עשרים לך כדי הצד שלש החיטות
זהו מנותך וב אסן יקפיצו פלון ולא נזון למלילת
() היה בז' זהוד בנה שלחדרו ע"ז בדור השני.
בז' אלותם ע"ז העצדים המהדרדים הדין
כיזיר, כי ראיו שטהן ילה' בז' לזכרון לזכות משולם
בבגד אשין זה זונתנו לא ע"ז במדתו: (ז) ז' היה
בז' מה של האלקי לכאורה היושר והראוי
בדרא' לחתם מגנה לנו עד' הוות ווונת' הוה
דבשו מדרם ולא חלכו לא בז' חותמי. שאותה

140° P.D.

સુરત

שפטן א. ב.

או בפָּרוֹדְכָל אֲשֶׁר־יַעֲלֵה הַמֶּלֶג וְכֵךְ
דַּבְּרָנוּ בָּו פָּרָה יַעֲשֵׂו לְכִלְיִשְׁרָאֵל
הַבָּאִים שֵׁם בְּשִׁלְחָה: ט' גַּם בְּטַרְבָּם
יַקְרְבוּן אֶת־דָּתָלָב וְבָא־גַּעַד הַפְּתָן
וְאָמַר לְאִישׁ חֹזֶבֶת תִּנְהַבֵּשׂ לְצִלּוֹת
לְפָתָן וְלֹא־יַקְרַב מִמֶּךָ בְּשֵׁר מִבְשָׁל כַּי
אָמַדְתָּ: ט' וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֶשְׁר־קִרְבָּ
יַקְרְבוּן בַּיּוֹם הַמֶּלֶב וְכֵךְ לֹא בְּאַשְׁר
תִּאַוְתָּ נְפָשָׁת וְאָמַר לוֹ כַּי עֲתָה תִּנְהַ
וְאָמַד־לֹא לְקַחְתִּי בְּחוֹקָה: ט' וְתַהֲיוּ

וְעַמְקָדָה

התקבצויות אלה לאחר ביטול דרכ' לסתור גדרות טניין בתרום כבביס מני' שאן איזון ובנוי איזון ובקום איזון או רום אלא לאיזון והקמת גדרות לאיזון ולבקום, וכך נרא ואמר בגבzet המונחים והודם אמרת זאל ובלב וכד נזר תרבות ואיך אל גאריש הגדת תנין בחר לבן ולה ארך מפרק בש' בברוש כי אן ח' . ויאבד אלו האיש רקען יקערן כו'ם דוחלב וזכה לך ואסרת תאות נפקען . בתק

ב-ה' קתוליקון ירושלמי הפלגוני וטזרוני וטשריליאן
בציבוריותם: צילת, בנין האפיפיור (ט') וג' בדורות חי ליחסם
ונעם הבזבז ואכזריות קדרם וקורות האנתרופיות היה רעה ורבת
כדי לא נזען דלא תאל אל' איזיט טסלען אויש שירודן הדם
וירקוטין תחלובין. ובדראס אמר לה' דקדח'ה' בפניהם מת אמת
אוכולם שרי מטה וטניזיאת התקוק לווניג'ה' פנימיה' אמר
אוכולים את הבדור וטניזיאת התקוק כראובן מה ישר'
יב' יוקה יוקה מה בזען וטניזיאת התקוק: גראובן מה ישר'
לו ווארכ' יוקה' יוקה מה בזען וטניזיאת התקוק: אונר' מה וודן אונר' הדגל
לי לא זאה לתקום אחר כד' בן דמאנטל': (ט') נז'ים. האבן
אוותן; ואנדער' נו, כוואג' ביע' זוקרי באלא' פרונזונדז'נטיטים גאנן:

הנצרותים להם יבא החזן וירוק את הראש ויקפיד את הזחלן
ענין מCKERת פונה גבורי לזרות החזן; ואילו יקח מנדס, ברד'ר' ואילו
בכשישיאל ככו שמתבסס בכשל תבשיש ותבזבזת היד ללקת מן וועלן
על האבירות ובן השכבה ל' בית כי דוחן כהווים והבזבזא

בז'וודה דוד
 ט. ס. כהן גל: רוזנברג. (ט'ז) ס. כהן ר. ס. פַּרְשָׁסִים כב'
 י. אלה כהן ר. פַּרְשָׁסִים כב' מ' ס. כהן ר. ס. פַּרְשָׁסִים כב'
 יי. יגורי פַּרְשָׁסִים כב' מ' ס. כהן ר. ס. פַּרְשָׁסִים כב'
 יג'. יגורי פַּרְשָׁסִים כב' מ' ס. כהן ר. ס. פַּרְשָׁסִים כב'
 יד. יגורי פַּרְשָׁסִים כב' מ' ס. כהן ר. ס. פַּרְשָׁסִים כב'

בגדים הם (הנ"ל) אຄטם שנשאלו בפ"ז מ"י מ"מ גראונט
בגדי גוף (הנ"ל) אຄטם שנשאלו בפ"ז מ"י מ"מ גראונט

מן היצור הצדדי לא גוזחות חיים. ולכן איסע-הנַּע
בשר. ריל תנוד אמרה בזבזן כי בזב מירוח
בשיטם. א) שומן כמי שטבב שטן זבב שיטם
מזה שיאלה המולד. ב) ולא יקח טמן בשר
טבשל כי אם צו. וטומן לך לתה בשר כי טבשל
אטזטראד לטירות כפרחת בשולו ולחת זו מלחה ומלבלך:
(ט) זיאטלא. והאייש אמר אליו שאנו רוזאן בחזרותה
וז אטר שעדיין לא התקטרו חלב אין דאי להקדיש
חלק אוט לחלק נבדה. בטסום למת תמהר הלא
קטר יקטרון ביום החלב. אלא החיים יקטרוות
ולא ילינטו למתור מיתה לך בשר חיים לצלחות
ווקח לך באשר תאורה נפשן. מוכל לקח
טבשל או צו ונוגט שתקח אתה תלעים כמי רצונך.
ונאכד האסיב שאינו רוזאן להפתין לך כי עתרה

הזהר מכת בכח בזין שעליו עלי התייכנות ודו-חומר.
ולא הקפיצו גם זה חמי קטנים לנו-תמים רך כל
אשר יעלה הבזין יקח הבזין גם (טלה נז
אל הבזין). (ז) וזה לא חלקו בין הנזירים שדאי
שכן העני לא יקח כמות רך גם זו העשויה
ובן מי שבב מזבדים יחתנו לפהו.oso לא חלה
ראך כהן יעשנו למל' ישראל תבאים שמש-
בדאות. והז המן נזול במדה נזלה ונזרחה ומלאה
(ט) ו' כי מה שמאץ בקדשים טמים כי זכ בטהר
יקטוזן אה זההב ובנה נער האבן נארט כה-
תנה בשר לצלחות לבהן. כי הבהיר אלקתו אמר
קייטור החלה היה בשר מבושל. וזה רצח לטעמם
ליקחת בעדר כי כה' נזלוות ומי לא היה כי ה-
כבי משפט הכתובים מאר הגם היה לסתה ... ו... ו... ו...

Fig. 3a

三

۲۷

***אל יוזן נ מורה אַטְבָּנִי נֶה**
ודבבה של בונטני שצערו מזע נאש דבב מאכל עירובין וברשות גלעדיות
ומרבות געליק פאר ושבן און נס אנט עזון בויז נבל צ'אטל וגרא אנט
שברב את גאנז האנטוארט פון אלט גאנזאגן דאנדר ל' צ'אטל נס
ויהו אד זונט כל דאנדר בע עלי רוצאי אונ אל טערטן טברן

三

וְאַתָּה אֲשֶׁר־זֶה בָּנָן
פְּקֻדֵּן כִּי אֲמֹתָא תְּדָא
בְּפַרְפַּר שָׂאַלְתָּא דְּשָׂאַל
גָּדוֹלָה נְטוּשָׁה וְאַמְּרוּתָה
כִּי אֲבִיאָל זְרוּבָּא לְמָה
גָּדוֹלָה נְטוּשָׁה וְאַמְּרוּתָה
פְּלָמָא בְּגַזְוָן וְהַרְחָן בְּגַזְוָן
וְגַזְוָן כְּבָא אַסְטָוָא
פְּאַמְּשָׁגָרְתָּא : כִּי אֲבָל
סִיבָּא בְּמָרָא וְשָׁפָעָתָה בְּגַזְוָן
רְאַבְרָן בְּגַזְוָן ? כִּי
יִשְׂרָאֵל

9

۲۰

ה| הבדוגנות וע"מ שכחן אינטנסיבלי באנטום אם והקן צבוקים ולבת שיריתם ולבת שיריתם יונקם מפצעם או מפצעם יונקם מפצעם. |
| --- |

פֶּזֶדֶת צָהָב

השאלה: (בב) הלא בונבו תחולת חסן
במי עלי לא זכר כלל חסן זה
ששבנו את הנשים רק כי נאצנו את מנהת ה/
ובן בתוכחת איש אלחים אל עלי ליקון לא
ודר מון דרבנן.

(בב) וועל' ספר געלן כבד זקן ושבט את אשר יעצה בנו למל' ישראל, שהוא הגאנט שטען לסתת בצד בזוויג שוויז חי עושט למל' ישראל (בניל' י"ד) וגם שבט את אשר ישבגון, חיל' צהלי' בנה, י"א שעסן גאנזונן, וויא שלא טמאן, ולידעתו נראת שפצעל' ישבגון מוטב על' ישראל, דיל' ציידאל טיבבו בפתח אודג מועך עם הנשיטים האוניבאות, שמתוון שבנו קדרין טיפין זום המשטן אמר פון הנשיטים מאנטזיסן והו זומזאון זום מהאנזיסון צבא רה' גאנזט און אלטסן היניאן גאנזטן זולא היה למם בלון וצאנזן אונזיס ווועזט לבני האזר גאנזטן ביזאץ ווועזט גאנזט גאנזט לנטער גאנזטן זומזטן זי הנטער זאן דאנזטן עד' לעז

(ב) ושותיאל, נס פיש שבי עלי היי בנו בליטל
ובנו ערדי ה', גם שחו בני עלי והו
בדברים, והוא נזולות בשניות. לעומת זאת הוא אמר ששותיאל
גם שלא היה בן החזן גודול ולא כהן, בכוון
חויה משדרת את פני ה', וזה לא אמר את
פni עלי כמ"כ לצללה (פר'א) כי בדבר ההפיח
לחבירו ואלהות בעצמו) והוא שחתה על דרכו
בזכירות בכוון היה חנוך אביך בז', אשר לבשונו
בצדתו ה' בעה עבדת הקדש, כי לפניו ה' היה
מוחלך בקדש: (ט) ומייל, ובכל שניהם הזכירם
לו אמר צעיל שחתה עשרה על גבוריו מחרן הוניריות
ושגדתי ה' בקדושתך: (כ) וברך. ואיזו ברך
עליו איזוך. אחר שראת כי שותיאל מוכן לרות ה'
אמר להם גם שמן היה ארינו בזיהום רך פה:
יתן לך זרע אחר פיחוד לביחוד, ובן מחקים
ברכת עלי: (כט) כי בקד ה' זכר, וברך, וכותם
חויה שותיאל דוחת כליאו ארינו בן אלקונה גיל, רך
ויזכרה עם ה', היה שתוכל דברת ה' ושתכח

שמואל א' ח

אֲשֶׁר־יִשְׁבַּן אֶת־דָּגְשִׁים הַצְּבָאות
פֶּמֶת אֹלֶל מֵעַד: כ וַיֹּאמֶר לְךָ לְמַה
תַּעֲשֹׂז פְּדָבָרִים הַאֲחָת אֲשֶׁר אָנֹכִי
שָׁמַעַת אֶת־דְּבָרֵיכֶם רְعִים מֵאַת בָּל־
הַעַם אֲזֶה: כ אֶל בְּנֵי פִּי לֹא־טַבָּה
הַשְּׁמַעַת אֲשֶׁר אָנֹכִי שָׁמַעַת מַעֲבָרִים
עַמְּדוֹת: כ אִם־יְהִתְאַשֵּׁן אִישׁ לְאִישׁ

סידור נישואין

(בב) אשר ישבכון, והוא נושא ברכותם. וזהו מרך שפט
תקניין לחקיר בedula שלם האתנובן כאלו שפטם : הצעאות.
העוזר בפאתה : (בב) מאנירם דה ז. בלו' אמרת שפטם עז

לפי שלו היה כל שתקה ואלה הידיעות מילוטם:
זיהום גם הוא. שאלם מכווןיך פה זו מילוטם כהן טהר
תודה כלות מכווןיך פה זו קדיל עלייכם ומונאות מילוטם:
מיחזור עין

הנורא: (כג) יְאַבֵּן, רַלְמָן: הַזְּבָדָתָה, מִלְבָן: גֶּשֶׁךְ
יְאַבֵּן כָּלָם: (כז) מְגֻבָּרִים. מִן מִלְאָמָת קָל כָּאֹו וְיַעֲמֵד

Digitized by srujanika@gmail.com

שאカリ הצביעו על לא פולחן השבויות ור' ר' יוסי אמר
הבדבר שקר אל בניו, לא נתן זאת לכט אחר שאות
כני הלא בפער לא פולחן השבויות. כי יש בזה
דילול העט. אם מעד עזם המשפטן או מעד' המגדיר
זאת מעובדים ומוציאים עם זה, ור' ר' יוסי נגיד בדין
שופט על מעובדים עם זה, והוא מושט בדין
או השבויות ומשופטן כה מלווה ובוטה בקדמת
וחרב ואומרין, אין לך חכנן זה אשר אן יחתמא איש
לאיש ופללו אלהיהם. ר' ר' הלא עלי ונמי הטע
אליהם טוממים בדאין ופללו כל כל מה אשר
המרא איש לדעתו, וזה אן לך יחתמא איש,
שעודה כי יפלל וישפוץ אותו. אחר שהשופטן
שופטן בנו עלי הם המתוארים לה והי' עשה משפטן
הידיב דרבו ולהלא הכתניות הדומות בדאין דרבו
קידש קוביות אלהים. ואחר יפלל בתרפער כי
זה אדריכים לפול איז כי זה המתוארים; ולא
ישפטו זכר כי תחפץ זה ללהביםיהם, ואחר תחול
שפטן כי חפץ זה להליכיהם (לאם שפטן). ור' ר' יוסי
הארצון סות הצעק) הוא אחר גוזר. ור' ר' יוסי צהיר
זעיר ישבן כבנין דרכי החקלאות ר' ר' קלא יטעה

**אֲשֶׁר-יִשְׁבּוּ
פָתָח אֹהֶל כְּ
תַעֲשֵׂת קְדֻשָּׁה
שָׁמֵעַ אֶת-דָּבָר
הַעַם אֶלְهָה:
הַשְׁמָעוּ אָז**

לְפָנֵי אֶת־מִזְבֵּחַ תְּמִימָה תִּשְׁעַט
לְפָנֵי אֶת־מִזְבֵּחַ תִּשְׁעַט
לְפָנֵי אֶת־מִזְבֵּחַ תִּשְׁעַט

2

אזריך וא-זקורי פזורות: (בב) אשר ישבבון. כבשננו
האטחתי מהר מותך בסצ'ו חת קריין וזכה זו מהותית עד
אתרומן קניון קריין מעלה עלה כלול גאנטס(כד) אשר
אנבי שופע טעדיים עם זו. שאנד צאנט ז' הענדיי
זריך

בבגדאד ובעיראק נסגרו כל הרים והוא שוחרר משלול
קרובינו של שליט ומי שפצעים אלה זכי שוחרר משלול
לבגדאד. יהלומת הרים נסגרה על שם קרב אלילו שנערך בגדאד.

בשאלה, האם הורתה בוחרת שוד מודה
שם נמי ימ' שוד, בא ויזע עת רון זדונן זוכא. אנד לאט צוין
בשאלה על אט. רותה בחרת גודל טביה בדק יטח אנטומיה
וועס בחרת זוכא. הילט וועס בחרת זוכא, וזה פון אורה בחרת
זוכן זדונן על שוד.

הה ותירצנו נסח ורשות רצון) נסח רשות רצון (ב-1935).

יְרֵא הַשֶּׁם אֶל דָמָתָנָה

רַאֲמָרוּ וְקֹנִי יִשְׂרָאֵל לְמַה נִגְפְּנָנוּ יְהוָה
הַיּוֹם לְפָנָיו בְּלֶשֶׁתִּים נִקְהָה אֲלִינוּ
מְשֻלָּה אֶת-אַחֲרָוֹ קְרִיתַ יְהוָה וַיָּבֹא
בְּקַרְבָּנוּ וַיְשַׁעַּנוּ מִקְפָּה אִיבִּינוּ: דַּוַּיְשַׁלֵּח
הַעַם שֶׁלְּהַנִּישָׁאָו מִשְׁמָאָת אַדְּוֹן בְּרִיתָ
יְהוָה צְבָאות יִשְׁבֵּת הַפְּרָבִים וְשָׁם שְׁעִ
בְּנֵי עַלְיָהּ עִם-אַדְּוֹן בְּרִיתָהָאֱלֹהִים הַפְּנֵי
וּפְנֵיכֶם: יְהוָה בָּבוֹא אַדְּוֹן בְּרִיתָת-יְהוָה
אֶל-הַמְּתָנָה בְּנֵרֹעַ כְּלִי יִשְׂרָאֵל תְּרוּעָה
גְּזֹלָה וְפְּרָסָה אַרְץ: וַיַּשְׁמַעוּ פְּלֶשֶׁתִּים
אֶת-כָּל תְּרוּעָה וַיֹּאמְרוּ מָה כָּל
תְּרוּעָה גְּדוּלָה כֵּאת בְּמִתְנָה
הָעָבָרִים וַיַּדְעָו כִּי אַדְּוֹן יְהוָה בְּאֶל-
דְּמָתָנה: וַיַּרְאָו דְּבָלֶשֶׁתִּים כִּי אָמָרָ
בְּאֱלֹהִים אֶל-הַמִּתְנָה וַיֹּאמְרוּ אַזְלָנוּ
כִּי لֹא הִתְהַפֵּךְ פָּאָת אֶת-מֶול שְׁלָשָׁם:
אָוי לָנוּ מַיִם יֵצְלָנוּ מִיד הָאֱלֹהִים
הָאֲדִירִים הָאֱלָה אֱלָה תִּם הָאֱלֹהִים
הַמִּפְּקִים אֶת-מִצְרִים בְּכָל-מִפְתָּ
בְּמִדְבָּר: זֶה תְּמִזְקָנוּ וְהַיּוּ לְאָנָשִׁים
בְּיַד-יְהוָה לְזֹרְנָה בְּאֶשְׁר

172

עבços לצדיקים עד שאלו ל'מת נגנו' ז' זה
העליה חמת ה' גם כב'א' חנו' ותאש אונך על אפרן
ב'א' חמאתי (ירמיה ז' ל'ז). ז' נסח' פתקודם.
עמ' שנדוטו כולה אנט' ובלהי' מרגיש' מכואז
בל' ווחשנו שאות צורעים ולא חשבו לחיטוב מסויים
ולבקש השעה מה ר' אפרן נקודה אלינו' בשלחה
את ארון ברית ה' ויבא בקרובנו' וישראל
טקב' אייבנ'ן, האצ'ן באשר במכורה ציל' אם ארון
עוז' ויזמזרן עד בלטחים וויאז' ניכלו' ושתמרו' גם
הה', וזה מהשנה דוט'. כי ברית הארון אינן חכליה
לאצמו ר' בעבור יסתרו את החותם ט': (ז' ב')
הטא' במת שחוידי'ו' או תארון מקדש הקדושים שלא
דרשות נינה ולא שאל' לא לשטוט' ולא לאורי'
ותומץ' אם ירשה ואמר' וויא' וישלח' העם שלחה
שלחו' העם מעזם' שלא דעת' נביא' וישראל' משם
את ארון ברית ה' אכאות' יושב בקרובים.
שםוקם הארון וזה מחתם הנבראים לא אל' שדה
ההערמה והם היעזרו במקבוקן' אמר' ע' ב' לא עלאו

התרזועה גוראות, ובאזור עקו על פסגת המדרונות
נמצא לוח צי בא אזורן אל תגאנז: (ט) וויזאנז
זה, כי אומרו שטף האבן בא אלהים השם
עליז אל הבחנה הלא יתמה בם ויאמרו אוי
לען, ריל שאנש שמי סבנת ליזאfram (ט) עאנש
שדי עותם היה זה לא גאנז האן חד און ירושאל היה
לא דיזהן בזאת אוחטן שלשלותם, שדי עותם
להאנן זה אונזיטים עותם עם אל מושיעם: (ט) (ט)
אווי לען, ריל ולא לדע שגן קרא שאונש גאנז
זיד יש מה כי נאנד ביזו כי מי ייזילן טיד
האלהים החדרים האלן, אלה הבן, ריל האל
ונדרת נודעה מדבר מיבז קדם, ואיזא לאמר שונא
כח מגנול רק עם דבר אחד (למאל להונאות בדרכו,
וא בעבור לא יונת גובלותם) עונת האהן בבל
פיז בבל, וזה איז לא אמר שטשל וזה כארץ
ביהדות (וין בוארן מדרת לא נשלחות) שעולה
הה אה מוגרים ווון בגדלו וויר טשל אל
היאו גול האנבר שטף מענות שונאים:

ללאו. ובו אליט' יציגו ארכס עכ"ם והזיהותם לאנושים וולחמות. ריל אינו דוחה הטענה במלחתן, שבעיר זה לאיש ולא חתם כדרון אונשיין. מימי שימור אל אריזתו ולא יתמ' שזה יצר אבן מל' אונשיין והוא בדעתם שיניחות שולל בל' דעתן: וכשה שולחתם תזרא שאות אונשיין ולב' בדעתן: (ו) ולחטמו פלשוויות ווונגה ישראל, חמה לא שצני אל מהנהם מזו במאן הרשאן שצנו אהוז גודדר כי עתה נסן תחפוץן כל' סדה, עזין' הדת החשכה נזולתה מזד': (יא) ואחמי נלחת זו ארדון אללהות כי ומתו חפנו ופינחם ונאיני, ובזה מתקיים ונאות שטראל כב"ז יורי דבר שטראל לכל' ישראל: (יב) ווועץ, לגם שטראט מבני שילה חי' שא' זונע, הנה ה' הא נזאש הרטזרן געל פאנץ, התהדריאן בפערות ותחתיים, ורק איז Achid רץ' ובא ביום החזון בן חמדרבה בדרון ישר לשילה נבר' תזרע כי דאת האל בעזינו וצידון קדרעים על שבד

השאילות: (1) שאל מהרי"א מוזג לכהן
על שם הכהן מה שלא עשו כהן
כשות פהו. מה היה הקצף שבעבורו נתן לשבוי
עוזו ונטען אמר ברכות:

(ב) ויבא העם אל הרכבת עיר ללחמת שנייה.
ויאמר זקנֵי ישראל מהרייך וזה כבש
טרפחים לסת גלעך אדרן האלהות ויתן לאביך גור
ולגדתני נלט מבדואים בטהובם. (עמ' א) בתיו
ישראל איז רצית חטאיהם עזביהם עיר וסכל מיניהם
היא בינוים כב"ס (שופטים י"ח ל"א) שחתבם כל
מי חיים בית האלהות בשילוג ולעמן (ז' ב') איל
כטראל הסדר את אלהי הנבר. ובכך חשבו את

(ובבר בראבו בבר המגדה וברבען בז' אמ' הדרין
דבידין שבי הלחות או של שבר לחתם חוץ מה
פרקומה) (ז) נשבת זאדריך בז'וון בני עלי' כמא שאלתנו
עיז' שטראל. האני ששה זבר בז'ראל וכט'. דיז'
וישם שמי' בני עלי' עם אדריך ברית האלהות
זבר. שעיליהם היה מאייז' מתחם קווין אס' האין
שפחים וב' האבד עלייז'ם כי מאיז'ו צויז'ם ביז' אוד'
הניע' האונ' לתאקייז' זבר שטראל הווע' מתחם נשבת
זאדריך אשר נשבחו: (ז) וויז', נאדריך זי זאדריך
אל' השבוחה גראבו תרעדת נזקון דנאדריך השבוח כ'
כמו שנקה אט' אדריכיט בעט' נזקון לאעריך זבר'ו אל'
יז'יוו זט' יונז'ה זט' פונ' וווע' כה' חמא' כמא שטראל
האריך כי במלחתן ייז'יוו זט' זט' בל' דרייז'ו זט'
יז'בְּרִיך' אט' פְּלָזֶם זט' עט' זט' פְּלָזֶם זט' זט' אט'
הניע'הן, אבל' קודט לבן לא ייז'ש זט' ייז'או צ'ינדריך
אל' זט' לְכַפֵּר חֲשֹׁוֹתִים מִן זט' זט' לא' זט':
(ז) וויז'טונו. סעד כי הגם שמי' המהנות דז'

השאלות : (ב) אחרי התזוזן מאלות המכבי
את בגדים אין אמדת התזוזן
זהו לאנשיט ומי לוחם איש עם אלות זו יכול.
ומחו הבעל הזה לאנשיט והיותם לאנשיט ? :
(ג) התזוזן הזה מפ"ש האלות האלת.
אלת הם האלות בלשון רבתם. ובואר כי
חובו שאלי יעקב אינו חכמת הרשונה (שידוע
שאותות הקדומות בולם החליטו שמן תגוננו בכל
שאכבה הרשונה היה לו איתה פדר עם שוני
באי חומר) רק חובו שאלו פיצין כתום ושבטים
רביטם. פוצטים יתחר בכם אלותם אשר הם צבדים
אותם. וזה חשביטים כי לאנשיטים יתענשו אידייר עטוף.
או אנשיט דבאים להלחתם עם בני אלים ולבדות.
בדוג' בשוו היינט הבלתי. וכן אמי התזוזן
וזהו לאנשיט פלאשים. ואמר אל התזוזן בתומו
אשר לא יתגוננו על בני אלים לעולם. רק הוא
אנשיט שנות בכם אנשיטות יתגוננו לאנשיט על
האליט וכחות ונשנות (ע"ז כי שרים עם אלותם
עם אנשיט ומובל) וגם אם לא תגוננו אם לא
עכ"ם התזוזן בז' תעבורם באש"ז עבדו
לכטם. מזרוח כל יגצחו הם לכס עז שתחמי את
הברושים למי ומוציאו. לאמר שהם אם לא חולבו נס

הקדשה לספר שפואל

בנ-שנה שאל במלוטו רשותם מיל' על-ישראל; ויבן
לו שאל שאלות אל-פְּרָטִים כישראאל והוא שאל אל-פְּרָטִים
במפעלים אשר ביה' אל ואמר לו כי יתנו לנו את גנום גנום
חזר והם שלה אוש לאותו: וזה יתנו את גנום גנום
אך בזבז ונחסע פלשתים וישראל חקע בצד' גנום
הו'ן לאמר יתסעו הדריות: וכישראאל שבע לאותו
הגד שאל את-הניצים פלשתים נשבב את יישראאל בפלשתים
ויצחק דבש אודה' ישראל גנום, ופלשתים נשבב הדריות
וכישראאל שלשים אלף רכב וששת אלפי פרדים רכ'
כחול אשר על-טמזהות לרוב יישובו ותנו בפלשתים קומת
בגד עון: ואיש יישראאל רוא' כי צדלו כי נטח הדבש ויתרוא
הלו' במעוזות ובחוות ובSELLות ובארחות ובבורות: ויבן
שבתו את-הדרין ארץ' זו ורבנן ושאל עדרם במלול ובל
הם הווד אוחזיו: והיה שבעת יביס לטרון אשר שאל
ולא-כא שישראל גנום ובע דבש במלוטו: וזה שאל אשר זכה
אר' העלה הפלשתים ויעל העלה: וזה בבלוט לדריהם
הערקה והנה ששאל בא וויא שאוי לך'אתו לברכו: ויא�
ששאל וזה עשית ויא� שאל ביד'אתו ביד'ען דבש
טעל' ואחר לאי'את לטרון הפלשתים ופלשתים נאבסם
ונחסע: וזה עתה ידו פלשתים מי' הניגן ומי' זהה לא
ויחי'יא ואקרק ואעל'ה העלה

א-שאל נסכלת לא טביה את-הדרין זהה אל-הן אשר
זה כי עתה הין וזה איז-טמזהה אל-ישראל אשר
עלך: ותוה ממלכתך לא-תקום בוקש' הזה לו איש כלבו
ונזענו' הזה לנגיד על-עמו כי לא טביה את-הדרין אשר

SAUL FAILS
TO WAIT
FOR THE
APPOINTED
TIME.

630-10720 2522-mlie 58

卷之六 233

(ג) הגדותם. גם הוא נל' הגדות והאריות פקע בלילה והשתח' ון חוגג עתון והגדות ואגדות אכני ריל' מ' פשע ורין וקללה כלומר בטלול וחדרתן שלא היה אמת מטה ואחדן בר' הדבשה: לא הצלול. למי שצטב לצלול ובו שאכרי וויל צאל ועם החזרה ולא תחולל פלו' שלא היה לו מוחון טה: וזה הצלול. כי אם יתנו כהן אמר או חכם ואנחנו זו גרא נאכלה זבוב גרא לא יתנו:
וכי עכבר זה כרבנן אמר הצלול והוא גור געלא:

WHY AMALEK ?

eye like - Fejzak

Digitized by srujanika@gmail.com

20 2.3226

החרדים לפירחוט: ותמל' שאל' דעת על-אנג' וועל' ביטוב הצען והזכיר הנטנש ועל-הבריט ועל-בל-הבריט ולא אבו החרדים וכל-המלאכה נסביה גםס אמתה הדריכו: נהנו דבר יהוד א-טראבל לאבד' :

ונכון בידם לחיות אורה שאל להן כי ישב פצעין
ואת דבורי לא הкус נחן לסתור ווועק אל-הוּא
בדתנייה ווועק שטאל לקדמת טאנט בערך ווועק
לסתור אורה ואיטה שאל הדרמה קומדיא זו זענער
ווענד זיך גולדלן ווועק שטאל אל-טאל וווענד לו זיך

שאלו בדור אחד לדור ותקומו אגדתך דתך: ואנכי
שMAIL ובה קלילתך זו היא אני וROLE השם אשר אני
שמעו: יאניך פאל טמפלקי היזמות אסף מיל' דתך
על-פיהך דתךן היבליך רצון גבור ליהוה אדריכך זאך
היהוד הדרונן: יאניך שטואל אלטראיל דתך
ואנדרה עלה און אסיך דבך יהה אלו הילדה ואמורה לו
הו שטואל אלטראיל דתך.

1980-81 1981-82 1982-83 1983-84

בצערן ולאש צבויו וישראל אמרה ימיה שטחן וזה לא מזמן עז
ישראל: ושלחתי לך בדין ואיך לך הדרתך איז ז'
זה חטאיך אדריכלך ורשותך כי עבדתם אותם: ורשה ז'
לא-Ճמונת בקהל הזה ורשות אל-הסיל ותעט קנא ז'
בעין הדין: * נאמר שאל אל-יטמא איז ז'
שטעתו בקהל יהוד ואילן בדין א-סידר-סודין יהוד ואילן
את-אננו כל עקלק וא-עקלק הדרתך: ורשות הדין ז'
מה בשלל צאן ובקר וראשית החטם ליהוד להיות אל-הנץ ז'
ויאס שטאל הצען לרשות גבעות ג' בבלג'ן:

הבחינות כטבע בקהל הדר בהן שמע מזמין פון לנדנשטיין
במהלך אליטס: כי תומאת-טומת ברוי ואון גראטיז גאנד זיין

प्र० अष्टम

וְיַעֲשֵׂה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

דיאלוג הרובעיה בענין שאל המוגן שונע על הוא דבר, והוא אמר י"ע
המקורה אה בדור הבא ויבאך השם מלך צדקה, והקונה
הו הינה דין דין מאי אמרי' שולחן מלוחמות השם ועתה
מלוחמת עטלק כמי שזיהו ואיך שלקת מהשלל לא היתה
אוותה עון רואין לעונש מוותלו כוון שמאסרו השם מלך צדקה
על ירושאל, והנה מזינו שודן הזה אתה אווזית בחרב נז'
עון ושבב את אשתו ומוא היה עון פלילי ולא קרי'
השם אה מלכומו מעילין, ולמה שאל שעתה הפה נכל
יעזב הרובע ? הא נטה משוא גוטן גוטן, אף ששהען
הו כי אין דבר בדור ולפניהם לא נדרשו ווענש שאל לבער ?

(ז) הולא אם כן אתה. (ז) שאליך נ' שאל אסר תטל חסן
על פדר חסן זה היה מה רוזה ללבונט אסר לו שטחאל גלא
אמם כוון אתה בצעיר בילדך ואב כל י' שאותה קדם בצעיר גלא
דרכות נסגרת כל חסן ובוגרתו היה רוח שבטי ישראלי אהיה
ולפדרין סחוך כי לפער עלייה לדבניהם על חזרה חזרה
ולבונט פהנברג ואיך גויהם אמתם בדור ד' לא בדור
הה לא אמרת שאותם בדורם בדורות ולא מתחננת נרשותך בדור
ההווקן אתך בדורך והבדלה השלך יטבנור וכן אמר בדורך כי
בכשברנו שאל את חיים והוא חייריאט ישראלי לעברך בדור
ההווקן של בגינן הדת היללו לעבדך וזה שבט יהודיה החזיריה
ולרבנן ואבנביים כדי שיחוירו לך ובקע ונחנקן כי פאנירט ובער
ההווקן לא שבטו ואחריו נל יחוירל ונטנבן על חדוקט האה שט בזינן
איך ז' ווועט אל חייקער רוזם אללא ר' יטנומיכ בתרי' שרי' הווקן

תכליתן זו יוכנו מלהר קפונג המכניי קיזז צילום גאנטן : אונס
טכני הדרט מס כל צי' ששלול נעלמת מנגנינה. אונס או אונסן פון
הנעלם יתיר לא מנגנון מנגנון וככלות פולע בזעם נעלמת מנגנינה דראטן ווונטן
דראטן נעלמת נעלם סולס פולס פאונטס נעלם אונס זונטן זונטן יונטן זונטן
זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן זונטן

כ' נס-קידש עבדוד וכי צוּר ברכבתה זו ולו' נל' און
און ולאאנט עטני הפלע לשלוח את זיין למפע בענין
ז' יתורה: ויאמר המשך לזרע כב' אמתה ונבע
בצערם ויבא דין האזרחי ישבועהו בפונט בענין: ביט
ז' הלא שיטם הדרמה איט' נטה אונד זד': ואונט נב' עדר
הברנום הכה לאפרילז פראיש ונדראטה פועלן גאנדיין
ו. ושו' ווינט וויה לאפרילז: ווילט גאנדר לאפרילז זענ
כ' אונטם ווילט אפער וויה אונדי זה: ווילט אונדרה גאנדר
כ' הו' טיג' שאול און צוּר יתורה: ויאמר זיך לאפער זיך גאנדר
ז' זים הוהן גאנדר זים דין האזרחי ברכבת זיך לאפער גאנדר
כ' סטני בלענרט ביט אונק: שעה אונט אלטער אונט אונט:
ב' גאנט אונטגנט זיך אונטגנט דאנטערט אונט עטני:

ארץ יונן עליה היה עטה מועל והוא שאלן כריסטיאן אל ה'ה
ס וקיד אבוי ארכוּת וטוטוּת: ואמור שטאָל
א שטאָל למתה דזונטן להעלאות אוֹתִי ואמור שטאָל צְלִי
טַאֲדֵר זֶרְשָׁתִים: גְּדוּלָתִים בְּיוֹאַלְהָתִים שְׂדֵךְ מַעַל וְלֹא צְנַבְּעַד
בְּזַד הַגְּבָיאִים בְּזַד חַלְכּוֹת וְאַדְתָּא בְּלֹא לְהַדְרִישָׁה בְּהָ
ס אַגְּשָׁה: ואמור שטאָל וטפה חַשְּׁאָבִיט ויזהה כְּדֵרְמָלְקָן וְזַיְהָ
עַזְנָה: ויעש יהוד לו נאדור דְּבָרִ בְּנֵי וְיַקְרָעַ יהוד אַזְנָה
הַמְּלָאָה בְּזַיְן וְזַיְהָ לְבִינְךָ דְּרוֹד: כְּאַדְלָא מְפֻנְתָּה בְּקָל
זְהָוָה וְלֹא עִזְתָּה דְּרוֹדָא בְּגַדְלָק אַלְכָן שְׂדֵךְ יהוד צְפָנָה
לְלֹא זְהָה חִוּם דְּהָה: ווֹתָן זְהָה בְּזַד אַדְיִסְרָאָל עַטְנָן בְּזַד
פְּלָשָׁתִים וְזַדְרָא אַתְּה בְּזַק עַמִּי בְּזַד אַתְּה תְּבָה שְׂדֵאל צְעָן
זְהָה בְּזַד פְּלָשָׁתִים: ואמור שטאָל וְיַפְלֵל בְּלָא עַקְבָּתוֹ אַזְבָּה
וְזַד אַסְדָּר בְּזַד אַסְדָּר בְּזַד בְּלֹא לְאַזְבָּה זַד כְּיַלְאַסְדָּר
כְּלָחַם בְּלָחַם וְבְלָחַם: וְזַבְאָה זַבְאָה אַלְשָׁאָל וְזַרְאָה
כְּרַבְדָּל פְּאָד הַזְּאָבָר אַלְיָה הַזְּבָא שְׁבָאָה טְבָדָה בְּקָלָן
וְאַסְטָן נְשָׁי בְּבָבִי וְאַסְטָן אַתְּדָבָרָק אַסְדָּר דְּבָתָה אַלְיָה:

הנתקן מארול כי נזק הדוד ואבשלום אבד.

אתו ושאליו ישב ברגע תדעת האשה בזאת שעה בזאת
ובל עבורי נאכט עלינו: ואמר שאלל לברדי הנכבדים עלי
שבענין בו ישבם וככלבם יון ביז' שנות וchromis
לכלבם יון צי אלפום ושי' מארה: כי קלחתם גלבון
על ואקדוניה אגדאות בכרתתני עם פרושני ואיזדרה
בנט על מלחה אגדאות כי רקוט כי אגדוניה עלי
לאורם ביום דתנו:

וְעַמְקָם אֶת-עֵינָיו וְעַמְקָם וְרָאֵיתָ אֶת-עֵינָיו בְּאֶת-עֵינָיו
אֲחִימָלָךְ בְּדָאָה כָּבֵב: וַיַּאֲמַלֵּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְזֹאת
בְּבָבָבְןָה תְּלָבָתְךָ נָתָן לְךָ וְשָׁלַחַת תְּמָלֵךְ לְךָ אֶת-
אֲחִימָלָךְ בְּדָאָה כָּבֵב: וְעַמְקָם אֶת-עֵינָיו וְעַמְקָם אֶת-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-עֵינָיו: וְעַמְקָם שָׁאָל
שְׁמַעְתָּךְ בְּדָאָה כָּבֵב וְאַמְדֵן הַמָּנוֹ אֶת-ךָ: וְעַמְקָם אֶת-שָׁאָל
בְּבָבְןָה קְשָׁרוֹת עַל-אֶתְּנָה וְבָבְנָה כְּתָבָתְךָ לְבָבְןָה שָׁאָל
לְכָלָדִים רַקְבָּם אֶל-לְאָבִיךְ מִן-הָהָה: וְעַנְנָה
אֲחִימָלָךְ אֶת-עֵינָיו וְעַמְקָם וְעַמְקָם בְּבָבְןָה כְּבָבְנָה
וְעַמְקָם הַמְּלָךְ וְסִדְרָא אֶת-מְשֻׁמְנָה תְּמָדָבָבָב: וְעַמְקָם הַמְּלָךְ
רְשָׁאָלָלְךָ בְּאֶלְמָתְךָ תְּלִילָה לְכָל-עֵינָם הַמְּלָךְ בְּעֵינָם דָּבָר
בְּבָבְנָה אֶבְיָנָה כִּילָאָבָעָע עַבְדָּךְ בְּבָבְנָה אֶת-דָּבָר קְטָן אֶת-דָּבָר:
וְעַמְקָם שָׁאָל בָּבְנָה תְּמָרָה אֶחָמָלָךְ אֶתְּנָה וְבָבְנָה אֶתְּנָה:
וְעַמְקָם שָׁאָל בָּבְנָה לְזֹעֲם תְּמָגָבִים עַל-סְפִי הַמְּבָרָבָב: כְּבָבְנָה יְהָוָה

ושׂמְנָאֵל בֶת יִסְפְּרֹדַלְלָן כָּל-יִסְרָאֵל וְקַבְרָהוּ בְּרָכָה בְּעֵדוֹ
וְשׂמְנָאֵל הַסּוֹר הַאֲכָתָות וְאַתְּ הַדְּעָנָם בְּהַאֲצָרָץ: וְקַבְרָה
פְּלָשָׁתִים וְבָאָזְנָבָן בְּסָגָט וְלִבְנָן אֶת-כָּל-יִסְרָאֵל
וְעַשְׂנָבְלָבָעַ: וַיָּדָא שָׂמְנָאֵל אֶת-מִתְּבָנָה מִלְּחָמָתִים וְיָרָא וְיָרַד
לִבְנָי מַאֲזָן: וְשׂמְנָאֵל שָׂאֵל בְּיוֹהָה וְלֹא עָנוּ יְהָה בְּמִתְּלָמָות
בְּסָבָדָיוָה וְבְגַנְדָּיאָם: וַיֹּאמֶר שָׂמְנָאֵל לְעַבְדֵי קָסְרָדָילִי אֶשְׁתָּ
בְּעַלְתָּה-אָבוֹן וְאֶלְבָה אַלְיהָ וְאֶדְעָה-הַבָּהָה וְאֶבְנָהוּ שְׁבָדָיוָה אַלְלוֹ
הַמִּתְּאַתְּ בְּעַלְתָּה-אָבוֹן בְּעַן דָּה: וַיַּשְׁבַּחַת שָׂמְנָאֵל וְיָרַבְתָּ
בְּגַדְיוֹת אַחֲרָיו וַיָּלֹךְ הָאָרֶן אֶתְנָסִים עַמָּו וַיָּאֹזֵן אֶל-הַדְּבָרָה
לִילָּה וַיֹּאמֶר קָסְרָדָילִי בְּאָבוֹן וְהַעֲלֵי לִי אֶת-אַסְדָּא-אַמְּךָ
אַלְלוֹ: וַיֹּאמֶר הַדְּבָר אַלְלוֹ דָבָר אַתָּה קַרְבָּתָה אֶת-אַסְדָּא-עַמָּה
שָׂאֵל אָשֵׁר הַכְּרִית אֶת-הַאֲכָתָות וְאֶת-הַדְּבָרָה בְּקָדְשָׁאָרָן
וְלֹבֶה אֲתָה בְּהַנְּקָשָׁב גַּנְגָּשִׁי בְּהַמִּזְבֵּחַ: וַיַּשְׁבַּע לְהָ שָׂאֵל
בִּידָה לְאָבוֹן חַדְיָה אַסְדִּיקָּן עַן דָבָר הַזָּה: וַיֹּאמֶר
הַאֲשָׁה אֶת-עַמִּי אַעֲלֵה-לְךָ וַיֹּאמֶר אֶת-סְמָנָאֵל הַעֲלֵל-לִי:
וַיָּדָא שָׂמְנָאֵל אֶת-סְמָנָאֵל וַיַּעֲקֹם בְּקָל גַּזְל וַיֹּאמֶר הַאֲשָׁה
אֶל-שָׂאֵל: לְאָבוֹן לְפָה רְמִיטָה וְאַתָּה שָׂאָל: וַיֹּאמֶר לְהָ
דָבָר אֶל-תְּרִירָאִי בְּזַה בְּרָאָתָה וְחַדְבָּה-הַאֲשָׁה אֶל-שָׂאֵל
אֶל-הַדְּבָרָה: עַדְיָם סְדָדָרָן: וַיֹּאמֶר לְהָ שְׁדָה-הַאֲשָׁה

Compare \sin and \csc

and $\int_{t_0}^{\infty} \rho(t) dt$ and $\int_{t_0}^{\infty} \rho(t) dt$

וַיֹּאמֶר בְּבוֹא מִשְׁבֵּד מִהְפָּתָת אֶת
סְבִלְשָׁתִי וְהַצְאָתִי הַגְּשִׁים מִבְּלִעְדִּי
יְשָׁרָאֵל לְשָׂור וְהַמְּתֻלָּות לְקַרְאָת שָׁאָל
דָּמָלָךְ בְּתַפְּלִים כִּשְׁמָדָה וּבְשְׁלִשִּׁים:
וְתַעֲנִינה הַגְּשִׁים הַמְּשֻׁבְּכוֹת וְתָאִמְנָן
הַבָּה שָׁאָל בְּאֶלְפּוֹ וְדָךְ בְּרַבְּבָתָיו:
וְיַחֲדַל לְשָׁאָל מֵאָדָן יְדֵעָבָעַנְיוֹ תְּהִכָּר
הַזָּה וַיֹּאמֶר נָתַן לְדוֹד רַבְּבָת וְלַיְלָה
נָתַן הַאלְפִּים וְעַד לוֹ אֵךְ דָּמָלָבָה:
וְלֹא שָׁאָל עַז אֶת דָּעַד מִהְיוֹם הַהָּא

וְאַלְפִים מִתְּמָרְאֵת

רעה: אל-שאל ותגובה בתוקף הדעת דוד בוגן בזיהו כישר
בזיהו והחנות בזיהו שאל: וויל שאל את הדעתה ואמר אבה
דוד ובקיר ישב דוד בוגן בעמם: וויל שאל מלפני דוד
בידיהם יהוה עמו ושם שאל סר: וויל שאל בזיהו
וישבזה לו טר אל-ויל וויל לא לפני דוד: וויל
דוד לככל הדעתו מיטבלי והוא עמו: וויל שאל אב' דוד
ביטבלי פראד וויל בוגנו: וכל-ישראל וויל היה אז אב' אב' דוד
כדר' דוד ייעז וויל לפניו: ואמר שאל אל
דוד הנה בתי תבילה מרב אתה אמר לך לאשה או מההיל
לבר-טיל והלטם מלחותך היה וויל אמר אל-תני כי צי

שוחק, דברו בצל שמי איזו לעזרך צחוך ושבותה.
מן עז אמת ולא היה כחנותן באהם להגדיל
שודד הין לו ריבבות. כי נזען היה הנזען בפצע
אונשים גודל יתנו. אך אמרו שודל הנזען שנזען
שאלין ויזען שזהו זו רך אלטימן בז'ר לפצעת
על עצם וזה שמי צען ריבבות ישראל, או בז'ר
במלת ריבבות על זאניות שרבבה (משמעות), ריבבות
קשה. ערכו על גודל ריבב). אלו שאלין לך מה
הרבבות כי מפטום כליאו בחרנו.ישראל אשר אם

וְזַהֲרֵת צָבָא לְאֶלְיוֹן בְּנֵי יִצְחָק

אל-על-עבדו לחתם את-הדר ויהונן בך-פאל הצע
בוז מזון; וזה דוחן לדוד לאמר בקס שאל אמי
לטביה ווותה השכינה בבור מושת בוטה ווותה;
וון אמא יונחן ליידא בי-בשורה אסיך אומה טס ואנין אונדער
הה אל-עבא זאנטן מה-הנורן זען; ווונדער
זונען בוז טוב אל-עבא אונן יאנד און אל-עבא
העון בעבון בוז כי גוא דען ווון בעבון בע-בל
וואן; ווונט אונדונטן בעז נון אונד-הפלטן; ווונט דען
אט-הועה בעולו לב-העלא דאות הנטה ולמה עונטן בוז
בקי דונעט אונד-הדר דען; ווונט שאול בזיל יהונן ווינטער
אאול קראונט אונד-הדר; ווינטער אונד-הדר דוחן;

הנ' בלח"מ קדום האלה נטה יתגונ אגדה אל-אלא
ומי לבי כאנטול אל-סודם:
הנ' בלח"מ קדום האלה נטה יתגונ אגדה אל-אלא
לכיתת פג'ז זיך וילומ בערל'תים זיך נט' בכח נזלה וויאס
סב'ו: והיה רוח יתלה רעה אל-אלא הוא ביטחון ישב
וירדו בפיו זיך באנן זיך: ויבקש שאל' הדרות בונת זיך
ובק'ו וויאס בצע שאל' וויאס בונת בק' זיך נס וטולט
בל'יה הוא: וישלח שאל' מלאים א-ביה
זה לשב'ו ולבד'ו בפרק הנקה זיך ביטל אנטו לאבר
וא-אנן מבלי א-ת'זען תיל'ה נט' אורה טנט': וזה
ט' ביטל א-ת'זען בזע התלהן וילך יונחה וטולט: ותפקיד ביטל
א-ת'זען טולט הנט' א-ת'זען א-ט' בזע העזם טמה
בראשו ורכס בגד': וישלח שאל' מלאים
לענ'ת א-ת'זען דהאנס חלה הוא: ושליח
שאלא א-ת'זען מלאים לדראות א-ת'זען לאבר התלה א-ט'
בגדה אלי להנ'ו: ויבאו מלאים הדר' העזם אל-
הספה יונחה העזם בראשו: ויאס שאל'
אל-טיטל' למלה בכח רצונ' וטולט א-ט' א-ט' וטולט
הדר' מיטל' אל-שאול הא-אלא א-ט' שליחו לכח א-ט'ו:

וישלח זויות אל ירושאל שיבתיהם לאבם ז

לעלו נזק סכטורי עאנט גמזהות בחרשה גנטהן חביבלה
נאנד ציבין דיסטיכון: מעה ליליאנות ניטען דעלן לדוד
דוד וויל האנגלו בערלן: האנד שאאל דרכין אונט
ליראום כי דעלת עין:

3) pic
3) pic

Digitized by srujanika@gmail.com

ת' 1978 ינואר 22 : 22-1028/770

1961-12-22 2222

Q-1 383° 96.2

卷之三

הנארך דבוקע לחדיג סב אורה יונע
במגנט וילבז דיז אראטני וקאנעוון אונטן זונטן זונטן
הוואר אונטן זונטן אויש נעל מאיד זד: ואון דב ערד
הונטן הונטן לאפרירוב מאיש זונטן אורה מעעל זונטן
וועוד האבד זונטן לאפרירוב:

Compare to p. 10

Conspire

2

23

113

Compare like here to the character
of *crinoid*

סִלְעָן וּכְנַחֲתָה

INTRODUCTION

পাই, পিস্টন; ফিল-এজে; কুলে; কেলার : প'কার নেট I.
ক্রিস্টাল ; বি.বি.ডি.সি. : জিল্লা II.
সেরিয়েল কুলে - ১০ এক্স : কেল

(\therefore Ca reacts first) \therefore next : first reaction III

Kocher and Rhymer's findings - 2nd best IV

Sister or religious uniting of (216) major

Is the institution of the govt or bad?

16:16 ; 21:26; 1:5; ~~which~~; 2-7:31 7783 I

100:43 18N ; Cn 2 18N2
62-62 2.09N2

11077 700
118 213N
38

212 J. W. H.

3.2 8217

2: C p' Care

2:53 - Sat

בשורשיהם בפזיותם. אף שמי יושב בז'ן
אלם בקהל פיזיאו אף פזיותם ראה אל
פזיותם לעצם עצמן ולביתם נירוחם פזיות
אזרחות בז'ן אף פיזיאו זה פה וזה לא סבירו
כלו לטולם לנגדיהם ומם לעצם רבד מילוי
הנוראים. חוץ מה גרא פזיותם בפזיותם ופזיותם
בפזיותם. אבלם צריכין לצלל דעת אשר מוקם
אם מוב ואם כי לאן יצלחו ונכסקו בפזיותם
של עולם. זאת יראה כצחותו הונצחו מונחת
בפזיותם ופזיותם הנטה. אבל אם מוב מן פזיותם
שנויות בחולותיהם. וכאשר שפצעותם לריאות פצעת
אל פזיותם אצטרכנו פן קחוא נדול לערודיהם
קדושים בדת או נדול לנטנות לנטנות איש פצעיהם
אפקף פצענו. ראי פצער וצער שלא נעל
ככבודו. זו שלא לבלתי אפללו שלם בפצעינו
ונעל אזן פצעי ארדים בז'ן שלא נדוע מוחן כי
לעלוק פועל. לפוי שפצענו בפצעים פצעים אפריל
אפריל בינו לבין פצעו והו מוח פצעתו (ונסבלות
אפריל בכור אפריל שפצער בפצעא בפצעו.)

For more information see [Section III](#)

$$E_{\text{heat}} = \frac{1}{2} m \dot{x}_c^2 + \frac{1}{2} I \dot{\theta}_c^2$$

1922-5

permanente profesi - 33

$$1: (x \rightarrow y) \wedge z$$

P'Care 1380

38, 14217 → 3717: Conformate III

וְאֵלֶּה אֲשִׁיחָה עַל מִזְבֵּחַ וְקֹרֶב אֶת־מִזְבֵּחַ קָרְבָּנוֹת
בְּלֹדָם וְעַל־מִזְבֵּחַ כְּלָמְדוֹת כְּנַצְנֵל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־בָּהּ כְּלָמְדוֹת . שָׂאֵל תְּלִבּוֹת
בְּדַר אֲלֵלָיו תְּמִימָה (ב' 7:5) וְכֵן אֶת־מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר־בָּהּ כְּלָמְדוֹת . כְּלָמְדוֹת
בְּאָמָר (ב' 5:2) וְזַהֲקָן (ב' 7:2) בְּדַר אֲלֵלָיו תְּמִימָה (ב' 7:5) וְכֵן אֶת־מִזְבֵּחַ אֲשֶׁר־
בָּהּ כְּלָמְדוֹת (ב' 5:2) וְזַהֲקָן (ב' 7:2) בְּדַר גְּדוֹלָה . אֲשֶׁר־בָּהּ כְּלָמְדוֹת אֲלֵלָיו
בְּאָמָר (ב' 5:2) אֲשֶׁר־בָּהּ כְּלָמְדוֹת (ב' 7:2) וְזַהֲקָן (ב' 7:5) בְּדַר
גְּדוֹלָה אֲשֶׁר־בָּהּ כְּלָמְדוֹת (ב' 5:2) וְזַהֲקָן (ב' 7:2) בְּדַר
גְּדוֹלָה מִזְבֵּחַ בְּאָמָר (ב' 5:2) וְזַהֲקָן (ב' 7:2) בְּדַר
בְּקָרְבָּנוֹת (ב' 5:2) בְּזַהֲקָן (ב' 7:2) בְּדַר
אֲשֶׁר־בָּהּ כְּלָמְדוֹת (ב' 5:2) וְזַהֲקָן (ב' 7:2) בְּדַר
אֲשֶׁר־בָּהּ כְּלָמְדוֹת (ב' 5:2) וְזַהֲקָן (ב' 7:2) בְּדַר

727 8-323 A

(e) : 3

Fr. 2017 220
L. S. 12/14

22122, no 21, please make up like sun

प्रयोगी २. प्राकृतिक क्षेत्र के गुण - इनके लिए V

If the first doesn't help often

וְזֶה רַמְלָךְ אֶת מִכְעָד אֲמֵר רַבִּי אַבָּא
בְּשַׁבָּת מִצְרָיִם נֹהֶל הַסְּדָה מִכְעָד יְהִיד
אֲמִיכְעָד אֶת מִכְעָד נָאָס וְעַז וְבָיאָת
שְׁתַגְבָּא לְקָם לִישָׂאָל שְׁבָלָן לְאַתְּחוּס
לְמַטְבָּה וְאַלְמָה הַסְּדָה מִכְעָד וְחַזְוֹקָן לְמַטְבָּה

Role of I.C.I.S.

668

אנו מ' נתקבז

הזרותה אשר פגיתו ותקיפת ניסחאות הנדרשות על
הנושאים הנדרשים נזקק למסגרת של

first, as the first part of his name

é falso?

Relationship between k_{12} and γ/ω
in $\rho_{12} = \rho_1 \cdot \rho_2$

IDEAL RULE
OF P.H.

2018-07

卷之三

2020-01-21 13:22:27

ה. טבלו אפֿאָסֶר גַּדֵּל יְמִין, וְבְּזִים זְמִינָה וְסְמִינָה בְּלִבְנָיוֹתִין
בְּאָם וּבְאָרָם". שׁוֹאָרָר: פָּלֵךְ צִיּוֹן חֲקִינָה צִיּוֹן
בְּאָמָן דְּ. רְוַיָּה עַל כֵּא פְּלִיכָתוֹ בְּלִבְנָה שְׁלִוְתָה וְשָׁלִוְתָה כְּפָר
קְרָאָשָׂו. וְלֹא כָּסֶם בְּאָן אַלְעִוָּה כָּסֶם אַיִלְלָה" וְעַקְדָּוּן לְפָנִי
וְכְסָפָנוּתִים אַרְצָה. בְּלֹא נְכִי אַזְמָד לְבִנְיָה טְבָלָה וְסָמָנוּתִים"

ארוךין, שוגרדר; כוון רון כתוביא (נ' בא לאני טפליך נישפטה
ב' טפליך יי' יונדרה), אבל כן הודיע אינו בא לאני טפליך אלא
בא רשות, והוא עוזר לאני לא בטליך יוסד לאני בטפליך כן גודל
הקסנדר; ולאני אולא זר בטפליך יאנדר יאנדר לאני. אעכ"כ פקודה צל
בוכן גודל לאכדי אומת-טפליך ולחוטיבין ולעומזוו פאנזוו קאנזוו לאין.
לא; גומנד טפליך לאני לא קאנזאל לו קאנזעס קאנזעס.
בן פקודה אל טפליך לאכדי לאכדי כתוקה, ובצ'ינטס לאני
טאנדרין וטכני יאנדראל - יאנטז לאניעס ווושיכם גאנז, וכן
קאנז (וואנטס). קלץ יהוקה עזקה; גאנז לולטז דאנס. קינה
וועסז סאנזאו יאנטזקו וווערא לו: נבי זטורי". געה זעריס
אטמייריס; צוון איזתיה טפליך גאנזלו לענדיו חואן ואנזיי: געה זהה
וועטעה, אבל גערטקייא גאנז קוּס - לא יאנז, ולא גומנד
אנז אונס. ולא יונדר רנטה " ולא יונרא לאני לא קאנזו" -
ונדר ערמאן יאנטו בלא טפליך.

כזה שפה לא מתחייב בלבוד כבדול, חוץ של כל דבר – אף לנו לחיות לנו בברכו שפֶל וקל". שאמר: "כל קדשו של אבינו הוא עליון וכו", ולא יתרכז פה על בר הארץ, ואמר: "על כל חי רוחם לךם שאותו", ועוד וכו. וקחית חונן יקנעם רקניות ובודוליט". וכאן ניכרא בחריפות ובסבוכות להוות כל דבר בלבוד אף אפקטיים. וכך אמר אל-בל-סבוקל בלשון רביהם – דבר רוחם. שאמר: "אפקוני אמי ופסי לא יתרכז וכו", ואמר: "אפקיות תחיה-קדד לאם כהה ורוי וכו", לפולס תחינה עצומה; מתקה. אין לנו גורל טהרה בכינוי ותא אורה; ונחת קה וא-גוריין קלטיפות וכו", ולבסוף קרם וסקם וקלוניקם קצוף – מאידך ישנו הואן את-סיזוק". ורשות קראו בבחוב: ברחות ביצקם גמו "הילדה", וזרוט על דודת קברת בגינה. בלחמות ערורו רוחם ברוטו יבקע קלאים וטמיין שאנו גנו, יטמיין...

Canard à la poêle

ה- סכלך אסור לשלוחת דרכך שברחות, שונאך: אל לך אליך
שברחותך ורשותך לא תרשותך. אל יוניה עוזק בתורה יונזרך: קראל
כדום ובעליהם, שונאך: רשותך עמו ורשותך בך כל-זאת פניו-ך.

3

“ אל-סארץ שטונשטי – ברדי היה קל לו גוזמן לאבדיו ולאנשי
ספלטקה בפי מה שירצה, ונטיש לודגמו בפי מה שירצה –
אבל אלו סדרדים דינו דין. ובכלathy מעציו לשם שפיטם.
ומתניתם בגדתו. ומחזתו לסרים זה בגאת ולבאות השולט
אזרך. ולשבור ורוץ שרשעים ולמלוטם מלומות ח... – שאין
סמליכין קדר מחלוקת אלא לחשות נאבקת... ובלעבות... אונדר...
ויקדשו מלודו וזהו קניינו ונלטם אונדר-ספלטקה...”

συνελθόντες μετρεῖσθαν ἀπὸ τοῦ τόπου ὃν
221 κεῖται ὁ νεκρὸς τὴν χώραν. ἡ δὲ ἣ πλησιαιτάτη
πόλις, οἱ ἐν αὐτῇ δημόσιοι πριάμενοι δάμαλιν καὶ
κομίσαντες εἰς φάραγγα καὶ ἀνεπιτήδειον ἄρστων
222 βούς, καὶ χερνιβάς ἐλόμεναι ὑπέρ κεφαλῆς τῆς
βούς οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευΐται καὶ ἡ γερουσία τῆς
πόλεως ἔκεινης καθαρὰς ἀναβοησάσθασαν τὰς χεῖ-
ρας ἔχειν ἀπὸ τοῦ φόνου καὶ μήτε δράσαι μήτε
δρωμένων παρατυχεῖν, ἐπικαλεῖσθαι δὲ ὅλεων τὸν
θεόν καὶ μηκέτι τοιούτον δεινόν συμβῆναι τῇ γῇ
πάθος.

223 (17) Ἡ Ἀριστοκρατία μὲν οὖν κράτιστον καὶ ὁ
κατ' αὐτήν βίος, καὶ μὴ λάβῃ¹ πόθος ὑμᾶς ἀλλῆς
πολιτείας, ἀλλὰ ταῦτην στέργοντε καὶ τοὺς νόμους
ἔχοντες δεσπότας κατ' αὐτοὺς ἔκαστα πράγματα
ἀρκεῖ γὰρ ὁ θεός ἡγεμών εἶναι. Βασιλέως δὲ εἰ
γένοιτο ἕρως ὑμῶν, ἔστω μὲν οὗτος ὄμοφυλος,
πράντια δὲ αὐτῷ δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀλλῆς
ἀρετῆς διὰ παιτῶν ἔστω. παραχωροῖ δὲ οὐτος
ταῖς μὲν νόμοις καὶ τῷ θεῷ τὰ πλείστα τοῦ φρονεῖν,
πρασσέτω δὲ μηδὲν δίχα τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῆς
τῶν γερουσιαστῶν γνώμης, γάμοις τε μὴ πολλοῖς
χρωμένος μηδὲ πλῆθος διώκων χρημάτων μηδὲ
ἴππων, ὃν αὐτῷ παραγενομένων ὑπερήφανος ἀν-
τῶν νόμων ἔσαιτο. οὐκλινόθω δέ, εἰ τούτων τι-

¹ Niese: δέσποτην codd.

² λεβα ROM.

³ Deut. "a valley with (ever) running water."
⁴ The text seems sound; M. Weill would alter it, rendering "Qu'il confie aux lois et à Dieu les dessins les plus importants."

council of elders, assemble and measure the ground from the place where the body lies. And whichever town is the nearest, let the public officers thereof purchase a heifer and, conducting it to a ravine,³ to a spot unfitted for ploughing or plantation, let them cut the sinews of the creature's neck; then, after washing their hands in holy water over the head of the animal, let the priests, the Levites, and the council of that city proclaim that their hands are pure of this murder, that they neither did it nor saw it done, and that they implore God to be gracious and that so dire a calamity may no more befall the land.

(17) "Aristocracy, with the life that is lived thereunder, is indeed the best: let no craving possess you for another polity, but be content with this, having the laws for your masters and governing all your actions by them; for God sufficeth for your ruler. But should ye become enamoured of a king, let him be of your own race and let him have a perpetual care for justice and virtue in every other form. Let him concede to the laws and to God the possession of superior wisdom,⁴ and let him do nothing without the high priest and the counsel of his senators; let him not indulge in many wives nor in the pursuit of abundance of riches or of horses, through the attainment of which things he might become disdainful of the laws. Should he set his heart on any of these things, let him be restrained

* M. Weill quotes the Talmud (Sanhedria 80b), to the effect that the king must consult his tribunal of seventy-one members before engaging in an "optional" or "aggressive" war (i.e. with others than the Amalekites or the nations of Canaan).

HISTORY

p' (o)le - Religious leaders?

... προπονηταί
προπονηταί εἰσι
προπονηταί εἰσι

No specific b'rs

But Sol introduce ons as the first προπονηταί
throughout that time. Indeed, ons
appears at the end of the 7c

προπονηταί
like - fine

7c - προπονηταί
προπονηταί - προπονηταί

προπονηταί - προπονηταί
προπονηταί - προπονηταί

בנוי עלי שפוזיאל א', נ. י.א. ס. 800 פ"ג

הפטום של בני עלי: דלאב"ג, (יב)

רשותי, מהרי"ג, דלאב"ג, פלאבי"ג (ז"ט)

אבדרובנאל, (ז"ט-ז"ו)

שבת בנו: נס האומך בני עלי חטאו

בונרלטם של בני עלי: ר"ג י"ח. צה ע: יחזקאל יה'בב
בונרלטם של בני עלי: ר"ג י"ח. צה ע: יחזקאל יה'בב
בונרלטם של בני עלי: ר"ג י"ח. צה ע: יחזקאל יה'בב

דלאב"ג (כח)

אבדרובנאל (כח-כח)

[ב72]

[ב72]

דיבוד ה' עם שפוזיאל שאלות 3-6 של אברובנאל ותשובותם בפירוט

עיבון עוז - ישעיה ז'

ירמיהו א'

במחילה כבוקה

שנות ג' - ז'

צעייה הגדולה לכל משפחת עלי ר"ג י"ח.

דלאב"ג (ז-ז)

ז: י"ח - ה' קוז האוז בעיזיגו יען

פלבי"ג - אברובנאל

ארון בריה ה' ועוזהם של בני עלי: פלאבי"ג ז' ג-ג
אברובנאל: ז' - סוף הפרעשאלות כראות לחקירת הפטור

מ"ס 83-85 דף 59-58

. שאלת מלן - שפוזיאל א' ח'ז - סוף פרע ז'

בנוי מלן - דבידי י"ז י"ז

כל הפטורה עם פירוט: א"ג, דלאב"ג, אברובנאל, ש"ל

שופטיהם ח: כ-כ

ז' מגדשי מקראות בדולות ואברובנאל

שפוזיאל א' נ"א

מהרי"ג, דלאב"ג, דלאב"ג

אברהנאל - ש"א פרק ח' - וסוד סוד שופטים

conciliation pp 285-87 - ישראל -

ג. זיווינ - "מי יוציא מלך רשות אוחזת?" שופטין, טט, ז' משל"ז

ג. וילסיאל - "המחלוקה בין שאול וישראל בשאלת מלך"

בית ספרה, טט, ג"ג, הש"ג

רנטן זר, טט, ז'

דרשות הרמן זר' דרשות י"ג

פאנס הפלג

טט, זר ושמואל טנמן, ז'

ח'ו', טט זר' טיגר

כל המדרשים ליתושע א' יט - רנטן' ב' כל' פלכיות ג'ה

ערוך השלחן העמץ ס"י, ע"ג - כל' פלכיות

מהרי"ץ חיים - כל ספרי מהרי"ץ חיים - דין מלך בישראל

(בר א') ט"ג - א' פרק ז'

3. שאול ועמלק - סאלה שאול והפלכת דוד, ש"א פרקים טז - טז

על הענין

ד. יעקזון, חוזן המשקר המדרש ברשות זכרו 209-196

הנחתה נז כוכב עמלק

ספריו טז ב"ה ס"י, דס"ג

מהרי"ץ טז:ג

אברהנאל - שאלה רביעית ותשובה בפיירוטו

על מה שאול בזה יומא טז: שאול של ר' הונא

רילבז טז:ג

בד"ג טז:ג

אברהנאל - שאלה רביעית ותשובה בפיירוטו.

הפלכת דוד

מהרי"ץ טז:ג - ההabilities שאול על שאול

אברהנאל - שאלה רביעית ותשובה בפיירוטו

בד"ג - שתי תשובות טז:ג

אלשיך - טז:ג (עד מילה אמרה)

ר' גת ע"ז: בבבון ס"ג: וטוחין ח"ז: על הפטותיא

רב"ג ארך שבייעי שאבונת ברפחים

השנות: ט : ט ל - ט : ט ע"ז כל המפרשים

ע"ין בילקוט שמעוני - שאול ע"ג

4. שאול ודוד - שאול ע"ג פרקיים י"ח - י"ט

"הושע בברך: בבבון שלכות וצפירות, ע"ג. 157 - 134.

נשיט המתחזות - רד"ג (ז)

מלכיזד (ז)

ע"ין עוד ש"ג נא : ט

הו דעה של שאול - גזרות יונתן לאביהו - זיינען

רט"ג, אברבנאל (יח : י)

ולעין עוד יר"ב, נא : טו

שאול מבקש להרוויח מה דוד - שאלה הפלגי"ה (יא) וחוובתו

חרפחים - ע"ין: בד"ג לא : י"ט ... ל"ג ייחזקאל נא : טו

שומטים מרכחים יז-ז"ה

זכריה י : ט מל' ב' בג'גד

צירופם של אברבנאל, רד"ג (ז)

ע"ין - ט"ג יג:יד

ט"ז:כט

עו כל המפרשים כה:יא

5. דוד ואביגיל ע"ג פרק כ"ב

בזקיה ביהם שאול

רד"ג

כהריז"ג

ילעום שמעוני קל"ז

כאלו כן הוא - שאול נבל נבל

אברבנאל (כח : ג)

דלאג"ג

רד"ג - (דרך אגב ע"ין עוד רד"ג כ : ג)

אכינזיל זודז -

השוות: פונילט יד

פדרט שותה טוֹבָן :

על העוני עיון המבדליין בין שמייהם

פְּדַרְטִ זֶודְ זֶבָּה : עג

רְאֵיָה, רְלֵבָן, מְהֻרֵיָה

פְּינְבָּל וְפְּלָמָגָן

עַיְינָן שְׂבָּעָן גָּן : יַד - יָמָן

" פְּנַחֲדָדָן יָמָן - שְׁחִי הַשְׁוֹבָן

כָּל הַפְּרָק עַז פִּירְזָשׁ דָּעַ בְּפָרָק

6. בָּלְתָה אָזָן, שְׁמוֹאֵל אָן, פְּרָק כָּה

כָּל הַפְּרָק עַז פִּירְזָשׁ שְׁלַדְעָה בְּקָרָה וְ-בְּ. ז. סְגָל

עיין: פְּעִינְזָה: א, בעריכת ח'יימ' חמיאל

נוהג ל'יעינוביין', להנוראה הצען'ך בכיתות בדורות', עג, 39-40

שיטות של: ד"ר שמויאל בר חנני, דב בעריכת גאנז

רְלֵבָן (יא) פְּלָמָגָן (יב) זֶודְזָן (כ"ד)

וְפְּלָמָגָן, כ : יַד, רְאֵיָה,

חַוְרָה שְׁלָמָה, פְּרָק עַדְוָסִים, כְּרָק לְיָם, זֶודְזָן - זֶבָּה

שְׁמוֹאֵל פָּה - כה : ג עיון בפונילטה - ריש פ"ר, זי"ע

לְעֵדִין שְׁמַה אַפְּרָהן והשווות

חַלְוָמָה, אַזְרָה, נְבִיאָה

רְאֵיָה, רְלֵבָן, זֶודְזָן, פְּלָמָגָן (ז)

פְּחִימָה בְּדָהָה י : יַד - פְּלָמָגָן

פְּדַרְטִ זֶודְזָן רְאֵיָה (יא)

7. אַרְנוֹן בָּן

פְּנָמָה עַז

ז. זֶעֱקָבָן - הנטה שמיינו

נוהג ל'יעינוביין', עיינזים בפער ויזקרא, פ"ר שמיינו, המדרת שמיינו

. 91 - 78 עג

עיין עוד בדָהָה ז : יַד

וזבדי אברגדאל על זה.

מזה רוח של דוד

השווות זו א' - לו : א' - ז' - עז דברי אברבנאל
דבב"ג פאה בורה תל' לולב ח' : עז

ביבל ודוד

ילקוט שאעוני א"ג יט

דד"ג דלב"ג (ב)

אברבנאל (ב)

Robert Alter. The Art of Biblical Narrative. pp. 114-126.

.8. דוד ובניהם כיה נשבדא

א"ג, ער' ז' / מלכיה א', ער' ח' / דבב"ג, ער' י"ז

דברי נון - אברבנאל, מלכיה"ג (ז : ז)

בשווות כל מקורות אלו:

א"ג ז : ג-ג ז דה"ג כה : כ-ב

כ"ג ח : י-ב כ-ב דה"ג כה : ג-ג

זה מושגיאם המוקדים בדברה? עיין הימש בהבדלים.

עיין אברבנאל שאלת שיפוט על הפרשה וחשיבותו כפירוטה

בדרכו אחר דוד ט' : ז

וילך לפניו ח', דס"י (ז : יח)

רבב"ג תל' מלכיה ז'

ילקוט שאעוני א"ג, יט

כל הפרק עז פירוט מ. ג. סול

.9. דוד ובן שבע א"ג פרקים יא - יג

אברבנאל על פרק יא-יג שאלותיו ופירוטו

דד"ג, דלב"ג, על פרק יא - יג

ג. ברסיאל - בלבונ דוד עז, 100 - 126.

ג. יעקובובן - צעידות ח' בדריכת חייו חמיאל

"הבעיות בערצת אישיותו של דוד" עז, 65 - 62 (דוד ובן שבע)

.65 - 63 עז, י"ג, י"ג Conciliator בונם בן ישרא

סודות חז"ל ופירושיהם

ונחרדיין זו. — א卡尔 ר' יגודה אמר ר' ליעול אל יביא אלה ...
תובות ט: — כל חייזר למלוכה בית דוד בוגר גם כריהו לאחיו
אלה זו. — כל האוצר דוד הוא איננו אלא צועה

ח'ו, ג"א נט. ד"ג נז

ח'ו, תובות ט. ד"ג נז

Sternberg, Meir

The Poetics of
Biblical Narrative

all of Chapter 6
and pp 354 - 364

ככםgra — כזה, בשל ונמאל

ח'ו, ג' כי זו מוח האיש הuousה נז

ראשי, מלכיים, מלכ"ג

השורה — התנגדותו של דוד אחריו מוכחת בכך לו של שוד אתרי.
החותמיו שפואל.

10. הבר ואבנאל — שפואל ג', פרק י"ג
על העניין: העיזוב האוטובי בסיפור הברה עט, 235 - 199
ויתר אתרי גן: אברבנאל — הקשר שבין פרק י"ג פרק י"ג

(יג) ונחן ג'. לגדי "חו"ו" אבר ואבנאל
רמב"ג הל' מלכים ח:ה — ראה עוד בפואקים א' וז'
ויעז — ראה כמה פואקים כתוב מלווה זה ואחותם בפרק זה.
ח'ו, ונחרדיין ג'. ד"ג נז
וזהו שידושו של אברבנאל לה'ו ושאלתו (א) על הפרשה

תובות של דוד

אברבנאל — שאלת שנייה ותשוכתו בפירושו

11. בד אבשלום, ברקיה זו — י"ג : 8
9 שאלות שחוק אברבנאל ופיזושו לברקיה זו — י"ג:
ג. גרשיאל: מלכיה דוד, המופיע בברידות בשלתי אלכום דוד
עט, 127-140.

השווות לדחוי"א : כ"א, הבדליות ובדמיות
חצץ דוד - חצץ ט"ז, ל"ז, חצץ, ט"ז
חצץ - מהלך טהר בבדבר
ועיין עוד - רצף חל' תפידיות ופוזיות ד : ז
רלצ"ג כ"ז (א) - ויכת
רד"ע (א)
אנדרטאל על כל הנושא

למה צענין הַעַד ?
ילקוט שמעוני, ט"ב, עמ"ג, זהה.
סמיוחה רצתי : י"א
רד"ע (א)
אנדרטאל
לימוד איזודר פגין הַעַד - י"בב עז:
- מהרש"א ט"ז על לימוד זה :-
השווות רד"ע לסתירה מסגר שמי רצע
כ"ז ט"ב, כ"ז י"ג לדחוי"א כ"ב